

TURINYS

Preludija	11
PIRMA DALIS	
SUPRASTI (SAVE)	19
PIRMAS SKYRIUS	
Moklinis mąstymo metodas	21
ANTRAS SKYRIUS	
Smegenų palėpė: Kas tai ir kas ten?	41
ANTRA DALIS	
NUO STEBĖJIMO PRIE VAIZDUOTĖS	81
TREČIAS SKYRIUS	
Užpildyti smegenų palėpę: stebėjimo galia	83
KETVIRTAS SKYRIUS	
Tyrinėjame smegenų palėpę: kūrybiškumo ir vaizduotės svarba	135
TREČIA DALIS	
DEDUKCIJOS MENAS	185
PENKTAS SKYRIUS	
Orientavimasis smegenų palėpėje: dedukcija remiantis faktais	187
ŠEŠTAS SKYRIUS	
Smegenų palėpės priežiūra: mokymasis niekada nenutrūksta	221

Dinamiška palėpė: sudėliojame taškus ant i

249

Mes tik žmonės

267

Postliudija

292

Padėka

303

Tolesniam pasiskaitymui

306

Preliudija

Kai buvau maža, tėtis prieš miegą mums skaitydavo pasakojimus apie Šerloką Holmsą. Tuomet, kai mano brolis, pasinaudojęs proga, bemat užmigdavo, kiti šeimos nariai įdėmiai klausydavosi. Atmenu didžiulį odinį krėslą, kuriame viena ranka priešais save laikydamas knygą sėdėdavo tėtis, šokančių židinio liepsnų atšvaitus jo akinių juodais rėmais stikluose. Prisimenu, kaip pakildavo ir nutildavo jo balsas sulig kiekvienu nežinios apgaubtu lemtingu siužeto vingiu, ir pagaliau ilgai laukta atomazga, kai viskas galiausiai paaiškėdavo, o aš, visai kaip daktaras Vatsonas, purtydavau galvą mintydama: *Na, žinoma; dabar, kai jis pasakė, viskas atrodo taip elementaru*. Atmenu pypkės, kurią kartkartėmis rūkydavo ir pats tėtis, aromata – vaisių ir žemės dvelksmo mišinį, įsiskverbusį į odinio krėslo raukšles, ir naktines apybrėžas, ryškėjančias už užuolaidomis užtrauktų panoraminių langų, siekiančių grindis. Savaiame suprantama, tėčio pypkė buvo vos vos išlenkta – visai kaip Holmsio. Taip pat atmenu tą galutinį užverčiamos knygos dunkstelėjimą, kai stori puslapiai susiglausdavo tarp tamsiai raudonų viršelių, o tėtis paskelbdavo: „Šiam vakarui pakaks.“ Kad ir kiek maldaudavome ir prašydavome, kokių tik rūškanų veidų nenutaisydavome – tekdavo keliauti viršun, į lovą.

Tačiau yra vienas dalykas, giliai įsiskverbęs man į smegenis, ten pasilikęs ir mane erzinęs ilgus metus, kai kitos istorijos nugrimzdo kažkur į miglotą antrą planą, o Holmsio ir jo ištikimojo Bosvelo nuotyčiai tiesiog pasimiršo – laipteliai.